

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3007/2022. (I. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 116. § d) pontja, és a Kúria Kfv. II.37.095/2021/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 116. § d) pontja, és a Kúria Kfv. II.37.095/2021/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. A megelőző bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint az eljárásban felperesként részt vett indítványozó 2011 nyarán felvételt nyert egy egyetem levelező, három éves, hat szemeszterből álló testnevelő-edző, BSC szakos önköltséges képzésére. Az indítványozó Mozgástanulás és Szabályozás tantárgyból a vizsgakövetelményeket nem tudta teljesíteni, ezért a Tanulmányi Hivatal a 2016. július 11-én kelt TH/1145/K/2016. számú határozatával az indítványozó hallgatói jogviszonyát megszüntette. Az indítványozó fellebbezését az egyetem Felülbírálati Bizottsága (a továbbiakban: FB) elutasította, és az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó keresete folytán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. július 13-án meghozott 12.K.30.063/2017/21. számú ítéletével az egyetem határozatát hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására utasította.
- [4] A megismételt eljárásban az FB a 2018. február 6-án kelt TE/TTO/16-2/2018. számú határozatával a Tanulmányi Hivatal TH/1145/K/2016. számú határozatát helybenhagyta. Az indítványozó keresete folytán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. december 13-án kelt 20.K.31.553/2018/36. számú ítéletével az egyetem ezen határozatát is hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [5] A megismételt eljárásban az FB a 2019. július 11-én meghozott TE/TTO/418-3/2019. számú határozatával a Tanulmányi Hivatal első fokon meghozott határozatát ismételen helybenhagyta.
- [6] A Fővárosi Törvényszék a 2020. október 20-án meghozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a bíróságnak kizárólag arra van hatásköre, hogy abban a tekintetben vizsgálja az egyetem határozatát, hogy fennálltak-e az indítványozó hallgatói jogviszonya megszüntetésének a feltételei. Rámutatott, hogy a peres eljárás keretében az indítványozó a szóban forgó tantárgyból az egyes vizsgáin elért eredményeit már nem vitathatta, tekintettel arra, hogy a rendelkezésére álló határidőben egyik vizsgaeredményét sem vitatta. Az elsőfokú bíróság e körben hangsúlyozta, hogy az indítványozó valójában nem az egyes vizsgák alkalmával a vizsgáztatók, oktatók által megállapított %-os teljesítményét, azaz az egyes vizsgák vizsgaeredményeit vitatta, hanem arra hivatkozott, hogy az oktatók nem kezelték egységesen az adott tantárgy szempontjából a hallgatókat ugyanazon félév vizsgái alkalmával. A bíróság kiemelte, hogy az indítványozó az őt ért hátrányos megkülönböztetését arra alapította, hogy 2015 januárjában J. J. vizsgatársa eredményétől eltérő értékelést kapott ugyanazon vizsgaeredményre. Ezzel összefüggésben a bíróság rámutatott, hogy az egyetemen 2015 októberében történt tüzeset során a 2014/2015-ös tanév első félévének egyes vizsgadolgozatai megsemmisültek. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy vizsgalapok hiányában az indítványozó bizonyíték nélkül állította, hogy a 2015. január 5-i vizsgán 58%-os, a január 8-i vizsgán 50%-os, J. J. pedig 58%-os eredményt ért el. A 2015. január 5-i és 8-i vizsgák vizsgalapjai az egyetemen keletkezett tűz során megsemmisültek, melyek hiányában az indítványozó és J. J. 2015. januári vizsgái teljesítményének százalékos mértékére nincs hitelt érdemlő adat, melynek hiányában a vizsgaeredmény értékelése tekintetében az indítványozó hátrányos megkülönböztetése nem valószínűsíthető. Ennek kapcsán a bíróság

megállapította, hogy az egyetem kellő mértékben tisztázta a tényállást és rajta kívül álló ok (tűzeset) miatt nem tudta ezen dolgozatokat vizsgálni.

- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria a 2021. február 24-én meghozott végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta. Indokolásában kiemelte, hogy az indítványozó valójában az egyetem és az eljáró bíróság ténymegállapításait és a bizonyítékok bíróság általi értékelését vitatja, amely nem azonosítható a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének kérdésével. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat fejlesztő és egységesítő tevékenységet folytat, a tényállás megállapításának és a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére csak kivételesen súlyos esetekben van lehetőség. Az elsőfokú bíróság ítéletében a második megismételt eljárásban hozott harmadik határozatot érdemben megvizsgálta és ellenőrizte annak megalapozottságát, vizsgálva az egyedi ügy sajátos jellemzőit. Ítéletében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy második megismételt eljárásában hozott harmadik határozat a tényállást megfelelő módon és a szükséges mértékben, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén döntést hozott, és e döntését kellőképpen meg is indokolta. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan, az egyedi ügy tényállásától, bizonyítékainak értékelésétől függetlenül általános jogértelmezési kérdést, amely tekintetében, az egyedi ügy elbírálása révén a joggyakorlat formálása merülhetett volna fel. A Kúria hangsúlyozta, az, hogy az indítványozó a vizsgakötelezettségeinek miként tett eleget, és abból adódóan a hallgatói jogviszonyának megszüntetése jogszerű volt-e, önmagában nem minősül különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű kérdésnek, ha abból elvi jelentőségű jogkérdés nem eredeztethető, márpedig jelen ügyben ilyen, a befogadást érdemben igazoló elvi kérdést a Kúria nem tárt fel.
- [8] 1.2. Az indítványozó elsődlegesen a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte. Másodlagosan kérte a Kp. 116. § d) pontjának a megsemmisítését. Álláspontja szerint ügyében az Alaptörvény XI. cikkének, XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelme merül fel. Az indítványozó az eljárás során benyújtott beadványaiban hivatkozott továbbá az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének a sérelmére is.
- [9] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a sérelme az ügyben azért merült fel, mert az egyetem eljárása során nem tartotta be az ügyintézési határidőket, ezért sérült az a követelmény, hogy az eljárás észszerű határidőn belül kerüljön befejezésre. Hivatkozott e körben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (1) bekezdésére, és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 50. § (2) bekezdésére.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint a Kp. 116. § d) pontja azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, mert kizárja a jogorvoslat lehetőségét. A Kúria pedig egy alaptörvény-ellenes jogszabályhelyi hivatkozással zárta el az indítványozót a jogorvoslattól, ezért a Kúria támadott végzése is alaptörvény-ellenes.
- [11] A Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét az indítványozó azért is állította az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, mert álláspontja szerint a Kúriának a fellebbezés szabályait kellett volna alkalmaznia, és fel kellett volna szólítania a jogi képviselőt, hogy a felülvizsgálati kérelem hiányosságait pótolja.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék támadott ítélete iratellenes, és indokolása ellentmondásos. E körben hivatkozott arra, hogy a bíróság iratellenesen állapította meg azt, hogy a 2016-os szemeszterben egy vizsga abszolválásához 60% elérésére volt szükség.
- [13] 1.3. Az eljárás során az igazságügyi miniszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján *amicus curiae* beadványt terjesztett elő.
- [14] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését 2021. március 29-én vette át, az alkotmányjogi panasz pedig 2021. május 5-én került benyújtásra. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a Kúria végzésével szemben határidőben került előterjesztésre

- [16] 2.2. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésén alapuló törvényi feltételeinek csak részben tesz eleget.
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XI. cikkének a sérelmét pusztán állította, azonban a panasza nem tartalmazza „az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés [3058/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [26]].
- [18] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának a törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése és 28. cikke [3173/2015. (XI. 23.) AB határozat, Indokolás [33] és [44]].
- [19] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ára alapított részében csak részben – az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában – felel meg az Abtv. 27. §-ában és 52. § (1b) bekezdésében foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított részében az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére vonatkozó részben felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [20] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában foglaltakra tekintettel megállapította, hogy a megelőző bírósági eljárásban az ügy érdemében hozott jogerős döntés a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítélete, amelyet azonban az indítványozó önálló alkotmányjogi panasszal nem támadott meg. Az alábbiakban ezért az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés alkotmányos felülvizsgálatának lehet-e helye.
- [21] A jelen ügyben megállapítható, hogy a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése az ügy érdemét nem érintette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság a Kp. 118. § (2) bekezdésén alapuló végzést eljárást befejező bírói döntésnek tekinti, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható [például: 3102/2021. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [4]].
- [22] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben kiemeli, hogy az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz ezért akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé teszi.
- [23] Ha az indítványozó a felülvizsgálat lehetőségét kimeríti, a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma az Alkotmánybíróság eljárására kihat. Abban az esetben ugyanis, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának a nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálhatja az ügy érdemében hozott jogerős döntést, ha (i) az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelem benyújtásával egyidőben alkotmányjogi panasszal határidőben megtámadta, vagy (ii) ha a Kúria végzését mérlegelési jogkörben hozta meg [Ügyrend 32. § (4) bekezdés, 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás I/5. pont].
- [24] A jelen esetben megállapítható, hogy az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúriának a Kp. 118. § (2) bekezdésén alapuló döntése mérlegelési jogkörben hozott bírói döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jelen ügyben a jogerős döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható.
- [25] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [26] 3.1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételek körében elsőként a Kp. 116. § d) pontjának állított alaptörvény-ellenességét vizsgálta az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben.

- [27] Az Alkotmánybíróság a felülvizsgálat és a jogorvoslati jog összefüggését már több határozatában vizsgálta, és jellemző gyakorlata szerint a jogorvoslati jog kizárólag a rendes jogorvoslatra terjed ki, mert a rendkívüli jogorvoslat nem tekinthető az alkotmányos jogorvoslati jog részének {3242/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [24]; 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [28] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből ezért kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati formakon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása. Tekintettel ezért arra, hogy a felülvizsgálat az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, a törvényhozó – az egyéb alkotmányi rendelkezésekkel összhangban (például diszkrimináció tilalma) – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani {3054/2015. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [29] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogalkotónak teljes szabadságában áll a felülvizsgálati eljárás tartalmát és korlátait megállapítani. A Kp. 116. § *d*) pontjának ezért az a szabálya, amely szerint a Kúria határozata ellen nincs helye felülvizsgálatnak, nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [30] 3.2. Az Alkotmánybíróság ezt követően a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzésének állított alaptörvény-ellenességét vizsgálta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben.
- [31] E körben az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban előadott hivatkozása arra irányult, hogy a Kúria tévesen értelmezte a Kp. 115. §-ában foglaltakat, és a jogi képviselőjét a fellebbezésre vonatkozó szabályok [Kp. 104. § (1) bekezdés, 100. § (2) bekezdés] megfelelő alkalmazásával fel kellett volna hívnia hiánypótlásra. A jogorvoslati jog sérelmét pedig azért állította, mert a Kúria a Kp. 116. § *d*) pontjában foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezés alkalmazásával zárta el a jogorvoslat lehetőségétől.
- [32] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat, hogy következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben – így a jelen ügyben a Kp. 115. §-ának értelmezési kérdéseivel összefüggésben – állást foglaljon. Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy a Kp. 116. § *d*) pontjának az indítványozó által vélt alaptörvény-ellenesége pedig nem adhat alapot arra, hogy a Kúria a norma egyértelmű normatartalmát figyelmen hagyja.
- [33] Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, okszerűtlennek és magára nézve sérelmesnek tartja, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [34] Az indítványozó által előadott érvek ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben nem vetik fel a Kúria döntését érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [35] 3.3. Az Alkotmánybíróság végül azt vizsgálta, hogy az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételek a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletével összefüggésben fennállnak-e. Az Alkotmánybíróság ebben a körben azt vizsgálta, hogy a jogerős döntésnek az állított iratellenessége és ellentmondásos volta megalapozza-e az tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének lehetőségét. Az Alkotmánybíróság – az indítványt tartalma szerint vizsgálva – a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] körében értékelte az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk állított sérelmével kapcsolatban előadott érveit.
- [36] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben pedig kiemeli, hogy a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. Az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [37] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben rámutat arra is, hogy az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság több közigazgatási és polgári ügy vonatkozásában is úgy foglalt állást, hogy az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem az alkotmánybírósági eljárásban nem orvosolható {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8]; 3309/2012. (XI. 12.)

AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság az ügy észszerű időn belül történő elbírálásának jogával összefüggésben külön is kiemelte, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy egy adott eljárás jelentős elhúzódsából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja. Az eljárásnak az indítványozó által sérelmezett tartama, mint az adott eljárást jellemző körülmény olyan törvényességi szakkérdés, amelynek megítélése nyilvánvalóan nem tartozik az Alkotmánybíróság vizsgálódási körébe {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3247/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [17]}.

[38] Erre tekintettel az alkotmányjogi panaszban foglaltak a Fővárosi Törvényszék 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletével összefüggésben sem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

[39] 4. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában foglalt követelményeknek, részben pedig az Abtv. 26. §-ában, 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. december 14.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1865/2021.

